

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายบางประการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 : ศึกษากรณีบทกำหนดโทษและการกำหนดประเภทของสัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
คำสำคัญ	ปัญหาทางกฎหมาย บทกำหนดโทษ
นักศึกษา	มนัสนันท์ ผลเดชสถาพร
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญา และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะวิชา	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องปัญหาทางกฎหมายบางประการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 : ศึกษากรณีบทกำหนดโทษและการกำหนดประเภทของสัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา คำนิยาม อัตราโทษ เจตนารมณ์ของกฎหมายและหลักการสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมดูแลสัตว์ป่า ศึกษาถึงหลักการเกี่ยวกับควบคุมดูแลสัตว์ป่าในกฎหมายต่างประเทศเปรียบเทียบกับกฎหมายประเทศไทย วิเคราะห์ถึงกฎหมายการควบคุมดูแลสัตว์ป่าของประเทศไทยที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ศึกษาถึงการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันที่กำหนดขึ้นเพื่อสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าอาจจะไม่มีความเหมาะสมกับยุคสมัย โดยมีข้อบกพร่องใน 4 ประการด้วยกันคือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มิได้กำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับบุคคลที่เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดยมิได้รับอนุญาต (2) ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดโทษปรับไว้โดยไม่เหมาะสมและเป็นปัจจุบัน (3) ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษการห้ามล่าสัตว์ป่ายังไม่มีความเหมาะสม (4) ปัญหาการกำหนดประเภทของสัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายยังขาดรายละเอียดและความเหมาะสม

ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ (1) กำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา 37 ไว้เพื่อดำเนินการแก่ผู้ที่เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (2) ควรปรับปรุงโทษปรับในพ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 โดยใช้สัดส่วนโทษจำคุกหนึ่งปีต่อโทษปรับสองหมื่นบาทตามอัตราโทษปรับในประมวลกฎหมายอาญา (3) ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษการห้ามล่าสัตว์ป่ายังไม่มีความเหมาะสม ควรแก้ไขดังต่อไปนี้ ประเด็นแรกปัญหาก็คือควรกำหนดบทนิยามคำว่า “ล่า” ให้มีการยืดหยุ่นถึงการกระทำอื่นๆ ในอนาคต ประเด็นที่สองควรนำหมวด 5 การพยายามกระทำความผิดของประมวลกฎหมายอาญามาปรับใช้ในส่วนหนึ่งของระดับอัตราโทษในฐานะความผิดพยายามล่าสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองกับการกระทำความผิดสำเร็จตามสัดส่วนที่เหมาะสม ประเด็นที่สามคือการแยกความผิดและโทษของการล่าสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองออกจากกัน (4) ควรกำหนดประเภทของสัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายใหม่ โดยให้กำหนดเช่นเดียวกับกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย และสัตว์ป่าที่อาจจะก่ออันตรายต่อบุคคลหรือระบบนิเวศได้ก็ จะแบ่งกลุ่มสัตว์ป่าควบคุมเป็นอีกกลุ่มหนึ่งเช่นเดียวกับสหพันธรัฐมาเลเซีย

THEMATIC TITLE	SOME LEGAL PROBLEMS ABOUT WILD ANIMAL RESERVATION AND PROTECTION ACT, B.E. 2535 : TO STUDY SPECIFICATION – PENAL CASES AND LEGAL-PROTECTED ANIMAL SPECIFICATION.
KEYWORD	LEGAL PROBLEMS / PENAL CASES
STUDENT	MANUTSANUN PHONDECHSATAPORN
THEMATIC ADVISOR	Dr. EGKAPONG SARNOI
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

The objectives of this thesis, Some legal problems about Wild Animal Reservation and Protection Act, B.E. 2535: to study design - penal cases and legal-protected animal definition, are to study about history, design, rate of penalty, spirit of the law and principle of wild animal conservation, to study Foreign law's principle of wild animal conservation compared to Thai law's, to analyze the wild-animal law that is used in the present day, to study the suitable regulation to improve Wild Animal Reservation and Protection Act, B.E. 2535 more suitable and effective

The study found that the current measure which is defined for wild animal conservation may not be suitable for the era. There are four mistakes (1) the problem about the section 37 of Wild Animal Reservation and Protection Act, B.E. 2535 doesn't define penalty for the one who break into Wildlife Sanctuary. (2) the problem about fine-punishment design is unsuitable and out-of-date. (3) the problem about punishment design of wild animal hunting is unsuitable. (4) the problem about animal-type definition which is protected is imprecise and unsuitable.

The suggestions are as follows. (1) Define the penalty for the one who breaks the law, Wild Animal Reservation and Protection Act, B.E. 2535, to proceed the one who breaks into Wildlife Sanctuary. (2) Improve the punishment of Wild Animal Reservation and Protection Act, B.E. 2535 by using the rate of imprisonment one year per a fine twenty thousand baht from

criminal law. (3) The problem about punishment design of wild animal hunting should be resolved by the suggestions as follows: first, should define the word “hunt” to be flexible for any actions which will be happened in the future. Second, should bring section 5, trying to break the criminal law, to adjust using the rate of punishment, trying to hunt Wildlife Preservation or Wildlife Protection with the suitable rate from the violation that is done. Third, separate hunting Wildlife Preservation’s punishment and violation and hunting Wildlife Protection’s punishment and violation. (4) Should define the type of animals that are protected by the law again by definition as same as Australia’s law, and the other group, the type of wild animals that may be dangerous to people or ecology by definition as same as Malaysia’s law.